

יומא דף מד

שחטו וקבל במזרק את דמו, ונותנו למי שהוא ממרס בו על הרובד הרביעי שבהיכל כדי שלא יקרוש
קושי: והכתיב (ויקרא טז) וכל אדם לא יהיה כאהרן מועד!
תירוץ: אמר רב יהודה: תני של היכל.

ויקרא פרק טז פסוק יז

וכל אדם לא יהיה כאהרן מועד ככאן זכר כקדש עג צאתו וכפר בעגו וכעג כיתו וכעג כל קהל ישראל:

תנו רבנן: וכל אדם לא יהיה כאהרן מועד יכול אפילו בעזרה - תלמוד לומר כאהרן מועד.
אין לי אלא באהל מועד שבמדבר, שילה ובית עולמים מניין? תלמוד לומר כקדש.
אין לי אלא בשעת הקטרה, בשעת מתן דמים מניין - תלמוד לומר ככאן זכר.
אין לי אלא בכניסתו, ביציאתו מניין - תלמוד לומר עג צאתו. (ויקרא טז)
וכפר בעגו וכעג כיתו וכעג כל קהל ישראל - כפרתו קודמת לכפרת ביתו, כפרת ביתו קודמת לכפרת אחיו
הכהנים, וכפרת אחיו הכהנים קודמת לכפרת כל קהל ישראל.

שאלת בירור: אמר ר' מר: אין לי אלא בשעת הקטרה. מאי משמע?
תשובה: אמר רבא, וכן אמר רבי יצחק בר אבדימי, וכן אמר רבי אלעזר: אמר קרא וכפר בעגו וכעג כיתו
וכעג כל קהל ישראל איזהו כפרה ששוה לו ולביתו ולאחיו הכהנים ולכל קהל ישראל - הוי אומר זה הקטרת
הקטורת.

קושי: וקטורת מכפרת?

תירוץ: אין, דהא תני רבי חנניא: למדנו לקטורת שמכפרת, שנאמר (במדבר יז) ויתן את הקטרת
ויכפר על העם. ותנא דבי רבי ישמעאל: על מה קטורת מכפרת - על לשון הרע, יבא דבר שבחשאי
ויכפר על מעשה חשאי.

תנן התם: פורשין מבין האולם ולמזבח בשעת הקטרה.

קטורת של כל יום	קטורת של יום הכיפורים	
פורשים מהיכל ומבין אולם למזבח	פורשים מהיכל בלבד	רבי אלעזר

קושי: מתיב רב אדא בר אהבה ואמרי לה כדי: רבי יוסי אומר כשם שפורשין מבין האולם ולמזבח בשעת
הקטרה כך פורשין בשעת מתן פר כהן משיח ופר העלם דבר של ציבור, ושעירי עבודה זרה.
הא מה מעלה יש בין ההיכל לבין האולם ולמזבח?
אלא, שבהיכל פורשין בין בשעת הקטרה ובין שלא בשעת הקטרה, ומבין האולם ולמזבח - אין פורשין אלא
בשעת הקטרה

שעת הקטרה (כל יום)	היכל	בין אולם למזבח
פורשים	פורשים	פורשים
שלא שעת הקטרה = מתן דמים	פורשים	אין פורשים
שעת הקטרה בקודש הקדשים	פורשים	אין פורשים

הוה אמינא (ובכך מקשה על ר' אלעזר): בשעת הקטרה מיהא פרשי, מאי לאו - בשעת הקטרה דלפני לפני:
דחית ההוה אמינא (ובכך תירוץ): לא, בשעת הקטרה דהיכל.

קושי: אי הכי, הא מה מעלה ותו לא? הא איכא הא מעלה: דאילו מהיכל פרשי בין בשעת הקטרה
דידיה בין בשעת הקטרה דלפני לפני, ואילו מבין האולם ולמזבח לא פרשי אלא בשעת הקטרה
דהיכל! (שורה אחרונה בטבלה למעלה)

תירוץ: הא קתני: אלא שבהיכל פורשין בין בשעת הקטרה ובין שלא בשעת הקטרה, ומבין האולם
למזבח אין פורשין אלא בשעת הקטרה.

קושי: והא איכא הא מעלה: דאילו מהיכל פרשי בין בקדושה דידיה בין בקדושה דלפני
ולפנים, ואילו מבין האולם ולמזבח לא פרשי אלא בקדושה דהיכל!
תירוץ: אמר רבא: שם פרישה אחת היא.

אמר מר : **כך פורשין בשעת מתן פר כהן משיח, ופר העלם דבר של צבור, ושעירי עבודת כוכבים.**
מקור להלכה : מנא לן?

תשובה : אמר רבי פדת : אתיא **כפרה כפרה** מיום הכפורים.

קביעה : אמר רב אחא בר אהבה : שמע מינה מעלות דאורייתא, והכי גמירי להו
פירוש רמב"ן

מדאורייתא : יש דרגות שונות של קדושה
הלכה למשה מסיני : ההלכות שקשורות לכל דרגה

הוכחת רב אדא לדבריו מסוגייתנו : דאי סלקא דעתך דרבנן - מאי שנא בין האולם ולמזבח - דילמא מיקרו ועיילי, מכולה עזרה נמי נפרשו דילמא מיקרו ועיילי!
דחיית ההוכחה : בין האולם ולמזבח, כיון דלא מפסיק מידי - לא מינכרא מילתא, עזרה, כיון דאיכא מזבח החיצון דמפסיק - מינכרא מילתא.

קביעת רבא מתוך סוגייתנו : אמר רבא : שמע מינה קדושת אולם והיכל חדא מילתא היא, דאי סלקא דעתך שתי קדושות נינהו - אולם גופיה גזירה, וניקום ונגזור גזירה לגזירה?
דחיית דבריו : לא, אולם ובין האולם ולמזבח חדא קדושה היא, היכל ואולם שתי קדושות.

בכל יום היה חותה בשל כסף ומערה בתוך של זהב
טעם להלכה במשנה : התורה חסה על ממונן של ישראל.

והיום חותה בשל זהב ובה היה מכניס.
טעם להלכה במשנה : משום חולשא דכהן גדול.

בכל יום חותה בשל ארבעת קבין ומערה לתוך שלשת קבין, והיום חותה בשלשת קבין, ובה היה מכניס.
רבי יוסי אומר : בכל יום חותה בשל סאה (6 קבים) ומערה בתוך שלשת קבין, והיום חותה בשלשת קבין ובה היה מכניס.

תנא : נתפזרו לו קב גחלים - מכבדן לאמה.

תנא אחד	תניא אידך
כמה גחלים נתפזרו	קביים
התאמה לדעת תנאים	<u>קשה</u> : לא רבנן (קב) ולא רבי יוסי 3 (קבים) ! <u>תירוצ 1</u> : אמר רב חסדא : רבי ישמעאל בנו של רבי יוחנן בן ברוקה היא. דתניא, רבי ישמעאל בנו של רבי יוחנן בן ברוקה אומר : בשל קביים היה מכניס <u>תירוצ 2</u> : רב אשי אמר : אפילו תימא רבי יוסי, והכי קאמר : בכל יום היה חותה בשל סאה מדברית (5 קבים ירושלמיות), ומערה לתוך שלשת קבין ירושלמיות.